

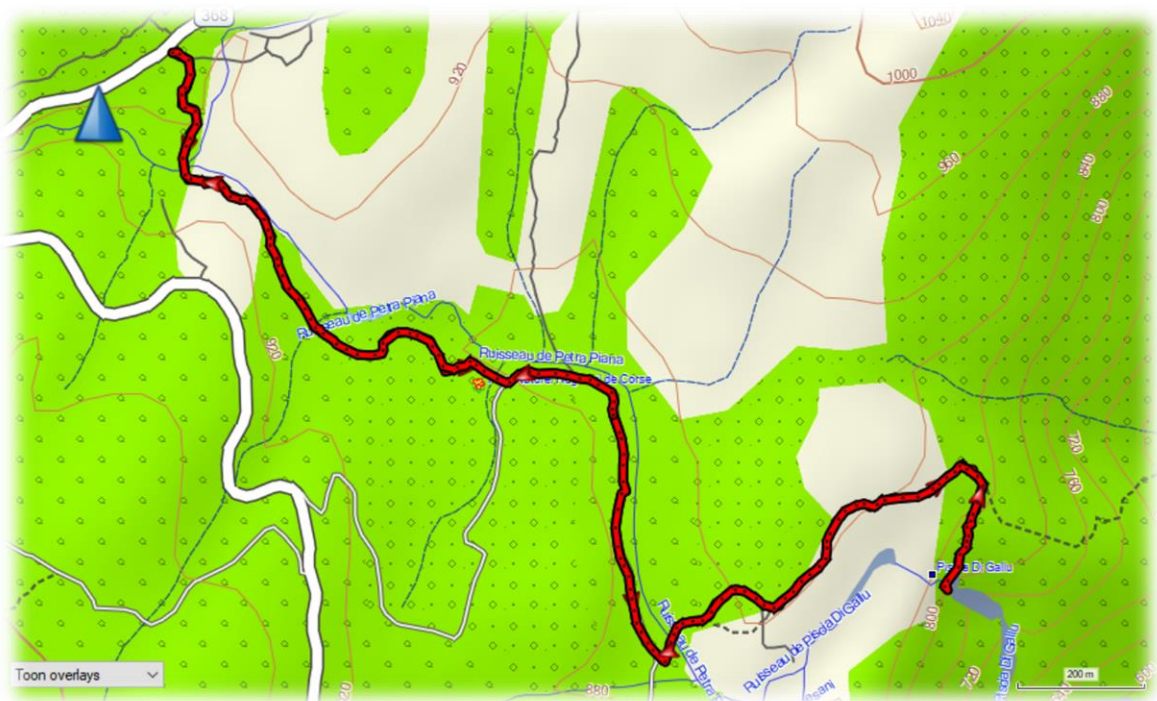
Als in een amfitheater groeperen de tijdelijk in de zomer en in het weekeinde bewoonde stenen hutten zich om een grazige hoogvlakte met een kapel en een Mariabeeld.

Onderweg, naar onze tweede wandeling, rijden we voorbij de stuwdam van l'Ospedale.

Dinsdag 19 juni 2018

- Soort : Heen- en terugwandeling naar de Pischia di Gallo
- Plaats : 'l Ospedale
- Afstand : 5km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 2 u

De wandeling gaat door mooie bossen en langs waterpartijen. Het enige onaangename aan deze wandeling is dat er heel veel toeristen op afkomen.

We dienen de Oso-beek over te steken maar dat is geen probleem, er liggen genoeg stenen om de oversteek te maken.

De wandeling voert ons langs het unieke landschap van het hoogland van Ospedale met zijn talrijke granietkegels en zeeën van rotsblokken.

Het spectaculairste gedeelte van deze wandeling is uiteraard de waterval van de Piscia di Gallo. Dit kan men vertalen als de hanenpis.

Onderweg krijgen we ook zicht op de Golf van Bonifacio.

Woensdag 20 juni 2018

- Soort : Heen- en terugwandeling naar de Paliri-hut
- Plaats : Col de Bavella
- Afstand : 10km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 4 u

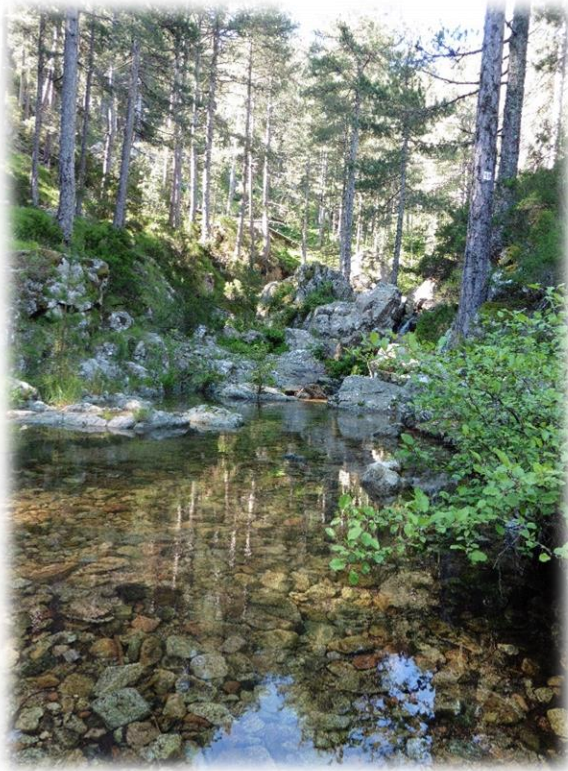
De Col de Bavella zou voor wielrenners de moeilijkst te beklimmen grote col zijn van het eiland. De laatste 7,4 kilometers stijgt de weg gemiddeld 9 % met pieken tot 11 %.

Net ten oosten van de col ligt het dorp Bavella, waarnaar de pas genoemd werd. De pas zelf ligt op 1218 m hoogte.

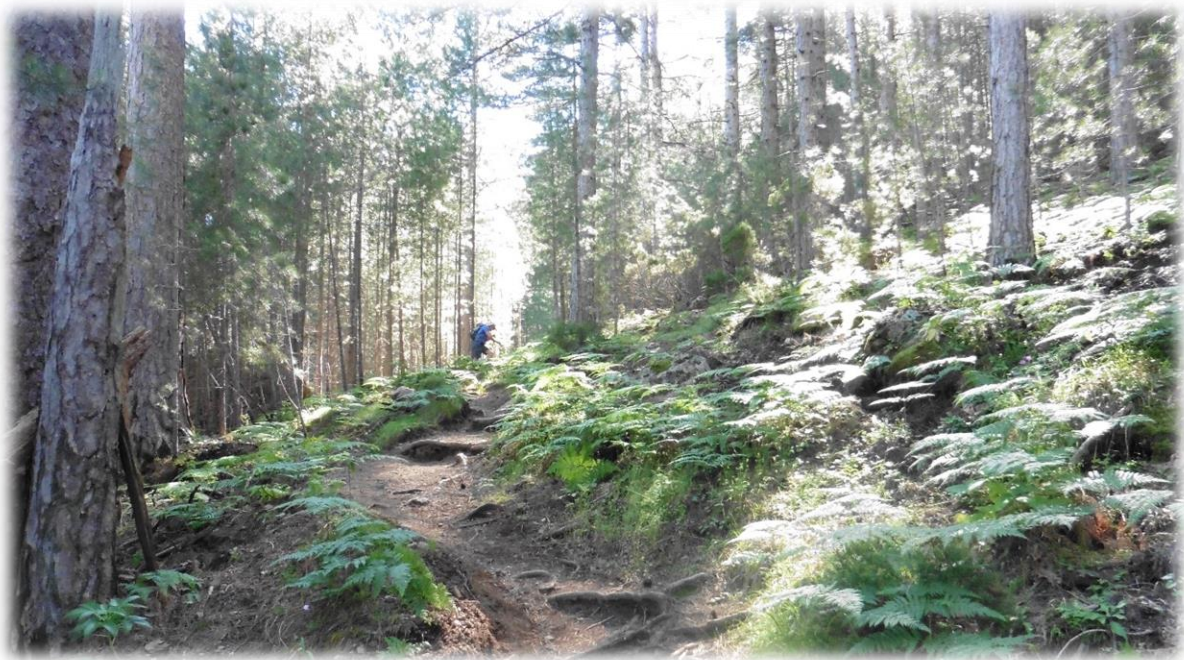
We doen vandaag een stukje GR 20 van de Bavellapas naar de Paliri-hut.

Kamperfoelie is een geslacht van slingerplanten en struiken welke veel voorkomt op het eiland. De planten slingeren zich om andere planten en bomen heen. De bloemen hebben vooral 's avonds een sterke zoete geur.

Al wie regelmatig gaat wandelen, kent uiteraard de 'GR' routes. Samen vormen ze 180.000 km aan wandelwegen doorheen heel Europa, beschreven in 250 gidsen. Maar de GR20, in Corsica, staat bekend als de strafste / tofste en zwaarste van allemaal.

Hij gaat in 15 dagetappes helemaal van Noord naar Zuid Corsica, en volgt daarbij voortdurend de hoogst mogelijke routes, tot boven de 2000 m. Het is een route van stappen en klauteren, dikwijls over paden, maar vaak ook over grote blokken, steile hellingen en rotspuin.

Tot en met mei kan je een dikke sneeuwlaag verwachten. De rood-witte GR aanduidingen zijn dan vaak onleesbaar, je hebt stijgijsers, ijspikkel en touw nodig. Draag winterkledij. De hutten zijn open als noodbivak maar er is niemand aanwezig, er kan dus ook geen proviand gekocht worden. Alleen voor ervaren hooggebergte klimmers !

Tijdens de terugweg komen we een bevoorradings colonne tegen. De meeste hutten worden bevoorraadt met behulp van paarden, muilieren en ezels.

Na ons stukje GR 20 brengen we nog een bezoek aan het dorpje Zonza. Zonza is een middeleeuws dorp in de Alta Rocca, een bergachtige regio in het zuiden van Corsica. Zonza ligt in een streek met veel archeologische opgravingen uit de steentijd. Het dorp zelf stamt echter uit de late middeleeuwen.

Donderdag 21 juni 2018

- Soort : Heen- en terugwandeling naar 'L Omu di Cagna
- Plaats : Gianuccio
- Afstand : 8km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 5 u

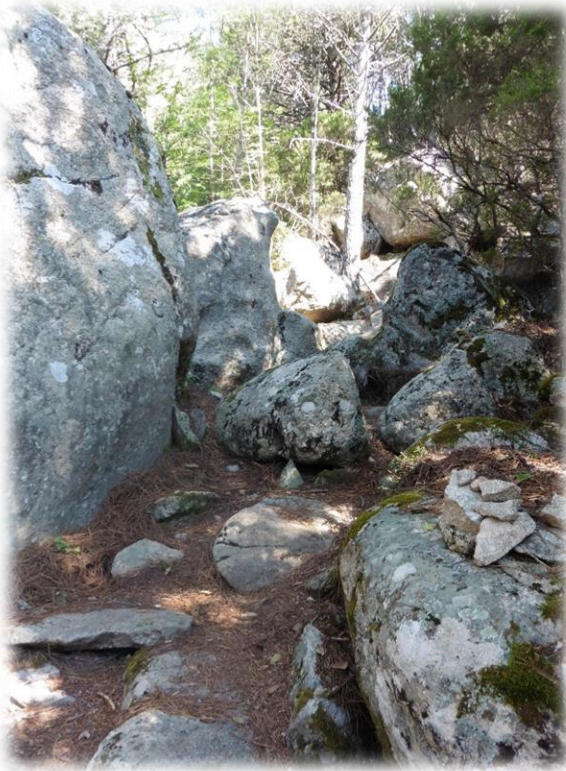
We vertrekken aan het kerkje Gianuccio. Het kerkje zelf is gesloten. De ketting waarmee de klok wordt geluid hangt aan de buitenkant van de kerk. Zo kan elkeen bij brand of onheil iedereen in het dorp verwittigen dat er iets aan de hand is.

Het pad verrijst uit een laag maquis van boomachtige heide, lavendel, eiken en cistusrozen.

Reeds van ver krijgen we zicht op ons einddoel, de Uomo di Cagna. Het is een verrassende bolvormige rots die in evenwicht rust op een granieten punt.

De klim gaat door het forêt de Cagna welke gekend is om zijn honderdjarige dennen.

Deze afgelegen berg was een ideale schuilplaats voor het Corsicaanse verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog.

In dit landschap leven heel wat vogels, zoals grasmussen, roodborstjes en winterkoninkjes.

Uomo di Cagna betekent 'Man van Cagna'. De rots die deze naam draagt, heeft inderdaad de vorm van een mensengezicht.

De rots heeft zelfs ooit geprikt op een Franse postzegel.

Achter het kerkje staat een monument ter nagedachtenis van de slachtoffers van een vliegtuigongeval. Op 10 mei 1944 vliegt een Amerikaanse bommenwerper op missie boven Corsica. Om een ongekende reden crasht het vliegtuig tegen de flanken van het Cagna massief. Het duurde 60 jaar voor het wrak gevonden was. De bemanning werd gerepatrieerd naar de Verenigde Staten en begraven op de begraafplaatsen van Arlington en Woodbury.

Donderdag 21 juni 2018

- Soort : Luswandeling des Bruzzi
- Plaats : Bruzzi
- Afstand : 6km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 2 u

De immortelle met haar zeer bedwelmende geur staat nu in volle bloei en zelfs als je ze plukt verwelkt ze nooit. Voor de Corsicanen is het de symbolische bloem van de Maquis, de tuin van Corsica: 'la Balagne'. L'Occitana ontdekte in 2001 deze buitengewone plant, die enkel in het wild voortkomt, aan de rand van Corsicaanse zandpaden.

De immortelle bevat geneeskrachtige eigenschappen die bekend zijn in de Mediterrane tradities, waaronder: anti-blauwe plekken, anti-ontsteking (krachtiger dan de arnica) en de genezing van littekens

Sinds de ontdekking van de prachtige eigenschappen van de onsterfelijke bloem, is de wilde pluk ervan toegenomen. Daarom heeft L'Occitane in 2004 een programma gelanceerd voor het aanplanten van 50 hectare immortelle in Corsica, met respect voor de biologische landbouw.

De bloemen worden geplukt in de ochtend en diezelfde avond gedistilleerd om er al hun werkzame stoffen uit te halen. 1 hectare stemt overeen met ongeveer 4 ton bloemen, of 8 kg essentiële olie.

De vuursalamander is één van de grootste Europese amfibieën en heeft een onmiskenbaar kleurpatroon; een zwarte kleur met gele vlekken en strepen. De vuursalamander heeft een gedrongen bouw en de ronde staart is relatief kort. De afstekende kleuren dienen om andere dieren af te schrikken; het is een vrij giftige soort.

Met een beetje verbeelding kan je in deze rotsformatie een liggende kameel zien.

En dit lijkt wel een schildpad die schuin omhoog de berg opklauterd.

Corsica is een van mijn favoriete eilanden waar ik graag naar terugkeer. Voor Jules en voor Marc was het hun eerste kennismaking, maar ook zij vinden het een indrukwekkend land.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Jules Van Olmen : julesvanolmen@gmail.com

Marc Verreydt : marc_verreydt@pandora.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst en foto's : Ludwig D'Haese